

Udskrift af dombogen

D O M

afsagt den 13. maj 2024

Rettens nr. 1-561/2024

Politiets nr. 2300-73112-00002-23

Anklagemyndigheden

mod

Tiltalte

Født 1952

Der har medvirket nævninger ved behandlingen af denne sag.

Nævningeanklageskrift er modtaget den 21. februar 2024.

Tiltalte er tiltalt for

1.

manddrab efter straffelovens § 237, ved den 28. juni 2023 ca. kl. 13.15, på Adresse i Odense, at have dræbt Forurettede 1, idet tiltalte med en skruetrækker stak og snittede Forurettede 1 adskillige gange på kroppen og i hovedet, hvilket medførte, at Forurettede 1 næste dag afgik ved døden.

2.

principalt:

forsøg på legemsangreb af særlig rå, brutal og farlig karakter efter straffelovens § 245, stk. 1, jf. § 21, ved den 28. juni 2023 ca. kl. 13.15, på Adresse i Odense, med en skruetrækker at have forsøgt at stikke Forurettede 2 i hovedet eller på kroppen, hvilket forehavende mislykkedes, da Forurettede 2 undveg ved at flytte sig væk fra tiltalte.

subsidiært:

overtrædelse af straffelovens § 266, ved den 28. juni 2023 ca. kl. 13.15, på Adresse i Odense, under anvendelse af den i situationen liggende trussel om vold, at være gået frem mod Forurettede 2 med en skruetrækker i hånden, hånden hævet over hovedet og ved at føre skruetrækkeren frem i retning mod Forurettede 2, hvilket hos Forurettede 2 var egnet til at fremkalde alvorlig frygt for dennes liv, helbred eller velfærd.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at tiltalte udvises af Danmark, jf. udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 22, nr. 1, 2 og 6, og at tiltalte meddeles indrejseforbud for bestandig, jf. udlændingelovens § 32, stk. 4, nr. 7.

Anklagemyndigheden har tillige nedlagt påstand om konfiskation af en skruetrækker og en kasket hos tiltalte, jf. straffelovens § 75, stk. 2.

Tiltalte, har nægtet sig skyldig.

Erstatningssøgende 1 har nedlagt påstand om, at tiltalte skal betale 341.400 kr. i forsørgertabserstatning til ægtefælle, jf. erstatningsansvarslovens § 13, 191.000 kr. i overgangsbeløb, jf. § 14 a, og 120.000 kr. i godtgørelse til efterladte, jf. § 26 a, i alt 652.400 kr. med tillæg af procesrente efter § 16.

Erstatningssøgende 2 har nedlagt påstand om, at tiltalte skal betale 120.000 kr. i godtgørelse til efterladte, jf. erstatningsansvarslovens § 26 a, med tillæg af procesrente efter § 16.

Erstatningssøgende 3 har nedlagt påstand om, at tiltalte skal betale 120.000 kr. i godtgørelse til efterladte, jf. erstatningsansvarslovens § 26 a, med tillæg af procesrente efter § 16.

Tiltalte har bestridt pligten til at betale erstatning eller godtgørelse. Tiltalte har ikke bestridt den beløbsmæssige opgørelse af kravene, men har subsidiært påstået lempelse efter erstatningsansvarslovens § 24.

Forklaringer

Der er afgivet forklaring af tiltalte og af vidnerne Forurettede 2, Vidne 1, politiassistent Vidne 2 og retsmediciner Vidne 3.

Tiltalte har om forhold 1 forklaret, at han kendte afdøde, Forurettede 1, og at de havde kendt hinanden overfladisk i mange år forud for sommeren 2023. De var tilknyttet den samme moské. Han og Forurettede 1 har aldrig været uvenner. Tiltaltes tilknytning til moskéen på Adresse var den samme som alle de andre troendes, men han havde også været en del af moskéens dannelse og havde deltaget i humanitært arbejde i moskéen. Da man ønskede at købe bygningen på Adresse, havde han og hans familie også doneret penge til opkøbet. Personerne i moskéen har siden vist ham, at de ikke kan tåle ham, og han er blevet udskammet. Han har aldrig ønsket at skade moskéen.

For fire eller fem år siden opstod der problemer mellem tiltalte og moskéens ledelse. Problemerne opstod, fordi moskéen fik en ny imam, som var mere fokuseret på det økonomiske end på det religiøse. Den pågældende imam var

meget fokuseret på at tjene penge, og på den baggrund var der nogle i trosrådet, som skulle vurdere, hvilke personer der var gode, og hvilke personer der ikke var. Det er svært for ham at forklare, hvad der var baggrunden for, at han senere blev bortvist fra moskéen. Til at starte med var det små ting, men de små ting voksede sig store og blev til kæmpe ting. Nogle af problemerne skyldtes, at der var mange udskiftninger i moskéens bestyrelse og menighed, og at den nye bestyrelse ville ændre alt det, som den gamle bestyrelse havde indført, f.eks. ville den nye bestyrelse ændre moskéens navn. Han var uenig med moskéens ledelse om, hvordan moskéen skulle ledes. Han blev bortvist i forlængelse af disse uenigheder.

Det er korrekt, at han i 2018 blev dømt for at have slået en person i moskéen. Det var formanden, han slog. Han havde søgt om at få tilladelse til at tale foran hele forsamlingen, men det ville de ikke give ham. Han blev udstødt og gjort til grin af menigheden. Han fik det så dårligt, at han på et tidspunkt græd foran over 100 mennesker. De tvang ham til at græde, fordi de ikke gav ham lov til at sige det, han havde at sige om ledelsen og imamen. Efterfølgende erklærede de ham for tosset. Den nye imam og den nye menighed havde rottet sig sammen mod ham. Imamen var imod ham, fordi han stillede spørgsmål til hvilken løn, imamen fik, eller stillede spørgsmål ved, at andre i menigheden havde visse privilegier. Han blev bortvist fra moskéen i forlængelse af, at han slog formanden. Det var omkring årsskiftet 2017/2018.

Efter bortvisningen og i tiden frem til sommeren 2023 kom han ikke i moskéen, men han søgte flere gange om at få bortvisningen ophævet. Han skrev flere klager og anmodninger om at få bortvisningen ophævet, men de ville ikke lytte. Han mødte en enkelt gang fysisk op i moskéen med samme formål. Der har nok været tre eller fire udskiftninger af imamen i moskéen, siden han blev bortvist. Han anmodede om at få bortvisningen ophævet hver gang, der kom en ny imam. Det var en svær situation for ham, fordi han havde givet så meget af sig selv til moskéen.

Da han mødte op i moskéen den 28. juni 2023, var det for at anmode imamen om at ophæve bortvisningen. På det tidspunkt var der gået ca. et år siden sidste gang, han havde været i moskéen, og han havde forinden talt med den nye imam i telefonen. I telefonen havde den nye imam virket lydhør over for hans anmodning, og de havde aftalt, at de skulle mødes for at drøfte sagen. Da han efterfølgende forsøgte at kontakte imamen igen, tog imamen dog ikke telefonen. Han ringede til imamen 20-30 gange over en periode på ca. 10 dage, men imamen svarede ikke. Han mødte derfor op i moskéen for at snakke med imamen. Han tror, at grunden til, at imamen stoppede med at besvare hans opkald, var, at imamen var blevet instrueret i at ignorere ham. Det var et tilfælde, at han mødte op i moskéen lige præcis den 28. juni 2023. Han havde forinden været på hospitalet og passerede tilfældigt moskéen på cykelturen hjem. Han parkerede sin cykel ved moskéens indgang og gik ind i moskéen for at se, om imamen var der.

Det var et tilfælde, at han havde en skruetrækker på sig, da han gik ind i moskéen. Han havde i dagene forud for den 28. juni 2023 lavet en masse ting derhjemme og havde i den forbindelse købt blandt andet den pågældende skruetrækker og nogle skruer. Da han tog afsted til hospitalet om morgenen den 28. juni, tog han nogle skraldeposer med, som han ville smide ud. Han lagde dem i sin cykelkurv, og blandt disse ca. fem poser skrald lå en pose med skruer og skruetrækkeren i. Han var tidligere blevet gennembanket i moskéen, og han tog derfor skruetrækkeren med sig, da han gik ind derind. Det skyldtes måske usikkerhed. Han frygtede for den reaktion, han ville møde i moskéen, og han var bange for, at der kunne opstå en konflikt med no-gen derinde.

Da han kom ind i moskéen, kiggede han både til højre og venstre. Han så Forurettede 1 sidde ved et bord. Han begyndte at råbe "effendi, effendi", svarende til "imam, imam", da han kom ind i moskéen.

Forevist fil 1, side 153, skitse over moskéens stueetage, har tiltalte forklaret, at Forurettede 1 sad ved et bord i det rum, som på skitsen er kaldt "kantin". Der stod flere borde og stole i kantin, og Forurettede 1 sad ved et bord, som var tæt på døråbningen ind til det, som på skitsen er kaldt "mellemgang". Tiltalte forventede, at imamen ville være i bederummet. Han gik derfor igennem kantin og hen til bederummet, hvor han fortsatte med at råbe på imamen. Han gik videre ind i mellemgangen og råbte igen på imamen. Han bankede også på døren ind til kontoret, men ingen svarede. Han kiggede i opholdsrummet, men imamen var der ikke. Imens han gik rundt i moskéen, passerede han Forurettede 1. De hilste på hinanden, men snakkede derudover ikke sammen. Da han havde gået rundt og råbt på imamen i nogen tid, spurgte Forurettede 1 ham, hvad han skulle med imamen. Han svarede, at han var nødt til at snakke med imamen om bortvisningen. Han sagde også, at der ikke var nogen, som ejede "det her", og at ingen kunne bestemme, hvem der måtte opholde sig i moskéen. Forurettede 1 svarede, at han ikke havde noget at gøre i moskéen, og at han var bor-tvist. Forurettede 1 sagde til ham, at han var "wahabist", og at han skulle forlade moskéen. De begyndte at skændes, og han gik hen imod Forurettede 1. Forurettede 1 tog en stol, løftede den og slog ham med den. Stolen ramte ham i hovedet og på ar-men, som han havde forsøgt at afværge med. Forurettede 1 begyndte derefter at spar-ke og slå ham. Forurettede 1 sparkede ham i skridtet, hvorefter han bukkede sig sam-men og faldt mod gulvet. Han faldt på knæ, mens Forurettede 1 blev stående oprejst foran ham. Han tog skruetrækkeren frem fra brystlommen i sin vest og rejste sig, hvorefter han og Forurettede 1 begyndte at slå på hinanden. I et øjeblik stoppede de og skændtes, i et andet øjeblik græd de sammen. Han har ikke nogen for-nemmelse af, hvor lang tid det varede, eller hvor lang tid han havde opholdt sig i moskéen, før politiet kom. Da han og Forurettede 1 sloges, befandt de sig fortsat i kantin, og de var placeret mellem et af bordene og væggen ind til mellem-gangen. Det var, som om de befandt sig i et bur og var spærret inde. De gen-nembankede hinanden.

Han hørte et skrig efterfulgt af nogen, der råbte "du slår ham ihjel" og "hold

ham". Han blev forskrækket. Imens han og Forurettede 1 slog hinanden, kom der no-gen bagfra, som tog fat i hans hals. Han vristede sig fri og sagde til vedkom-mende "du kvæler mig, lad mig gå". Han så ikke, hvem det var, eller hvor mange, der havde fat i hans hals. Han tabte i den forbindelse sin tandprotese og knækkede en tand. Han fortsatte med at bruge skruetrækkeren, og sådan endte det. Forurettede 1 faldt ned, og der var blod. Han vendte sig om, men der var ikke længere nogen bag ham. Han samlede sin kasket op fra gulvet og brugte den til at skrive med Forurettede 1's blod på væggene tre forskellige steder. Han ville have skrevet navnene eller initialerne på alle de personer, som havde påført ham smerte i den her forbandede moské, men han nåede det ikke. Han skrev navnene eller initialerne på menighedsrådet og på imamen. De personer hav-de påført ham stor smerte. De havde ødelagt hans familie og hans liv. Han havde aldrig haft problemer med nogen før, men menighedsrådet havde stemplet ham som fjende og havde på alle måder forsøgt at ødelægge ham.

Da Forurettede 1 slog ham med stolen, var det ham, som var tættest på udgangen. Han kan ikke beskrive sine følelser, da Forurettede 1 kaldte ham "wahabist". Han blev overrasket. Forurettede 1 var ikke skyld i noget, men menighedsrådet havde ind-prentet noget i Forurettede 1's hoved. Han overvejede at forlade moskéen, da han ik-ke fandt imamen, og han var da også på vej ud, da Forurettede 1 begyndte at skændes med ham.

Forevist fil 1, side 958, overvågningsbillede, har tiltalte bekræftet, at det er ham, som ses på billedet ved indgangen til moskéen. Skruetrækkeren lå i en inderlomme ved brystet i den vest, som han var iklædt. Han tror, at Forurettede 1 må have set skruetrækkeren, før han stak med den, men han husker ikke, at han som sådan viste den til Forurettede 1. Han holdt skruetrækkeren om skæftet i sin høj-re hånd. Han slog både Forurettede 1 med sine hænder og med skruetrækkeren. Han husker ikke, hvor eller hvor mange gange han ramte Forurettede 1 med skruetrække-ren. Han husker, at han undrede sig over, hvor mange kræfter Forurettede 1 havde, og at Forurettede 1 på intet tidspunkt stoppede med at slå. Da der var nogen, der tog fat i hans hals og holdt fast, fortsatte Forurettede 1 med at slå og sparke ham i skrid-tet og i hovedet. Som han husker det, stoppede det, da han vristede sig af den person, som holdt ham om halsen. Han og Forurettede 1 fortsatte med at slås, ef-ter at han havde vristet sig fri. Han husker ikke, om Forurettede 1 undervejs faldt sammen på gulvet. Han kan godt huske, at Forurettede 1 faldt sammen til sidst.

Han vurderede, at både han og Forurettede 1 havde brug for hjælp. Han havde selv skader og hævelser på hele kroppen efter episoden, men skaderne var især på armene.

Foreholdt fil 1, side 561-563, personundersøgelse af tiltalte foretaget den 28. juni 2023, hvoraf fremgår, at de eneste skader, som i den forbindelse blev konstateret, var tre hudafskrabninger på højre underarms bøjeseide og et blodunderløbent mærke på højre underarms strækkeside, har tiltalte forklaret, at han havde flere skader end dem, som fremgår af personundersøgelsen. De skader, som han fik på armen, var fra stolen, som Forurettede 1 slog ham med. Det

ene stoleben ramte hans arm eller hånd, og det andet stoleben ramte ham i siden af nakken.

Mange af Forurettede 1's familiemedlemmer sad i moskéens menighedsråd, men han har aldrig haft noget uvenskab med Forurettede 1 personligt. Grunden til, at han og Forurettede 1 kom op at slås, var, at Forurettede 1 overfaldt ham og sagde nogle ord til ham, som overraskede ham. Han tror, at menighedsrådet må have påvirket Forurettede 1.

Tiltalte har om forhold 2 forklaret, at han kender Forurettede 2. Han og Forurettede 2 har aldrig haft problemer med hinanden. Han ved ikke, om det var Forurettede 2, der tog fat i hans hals, men det kan det godt have været. Han så ik-ke vedkommende, som tog fat i ham. Han forsøgte hverken at slå, stikke eller i øvrigt true den person, som tog fat i ham.

Forurettede 2 har som vidne forklaret, at han kendte både Forurettede 1 og tiltalte før hændelsen sidste sommer i moskéen på Adresse. Han havde ikke set tiltalte i de forudgående 10 år, men han vidste, hvem tiltalte var.

Foreholdt fil 1, side 960, overvågningsbillede, har vidnet bekræftet, at det er ham, som ses på billedet. Det kan godt passe, at han ankom til moskéen ca. klokken 13.14. Han havde parkeret sin bil på parkeringspladsen og havde i den forbindelse set tiltalte ankomme på sin cykel. Der var intet usædvanligt ved tiltaltes fremtoning. Da vidnet stod på trapperne op til moskéens hovedindgang, så han en person ved navn Person 1, som han ville hilse på, inden han gik ind. Han ventede lidt på Person 1 ved indgangsdøren. De hilste på hinanden, og han gik derefter ind i moskéen. Vidnet gik ind ad den samme dør, altså hovedindgangen, som tiltalte var gået ind ad.

Da han stod i entreen, kunne han se tiltalte og Forurettede 1. Tiltalte holdt fast i Forurettede 1 med sin venstre arm og holdt en skruetrækker i højre hånd. Tiltalte holdt Forurettede 1 fast ind mod sin egen krop, så Forurettede 1 havde ryggen til tiltaltes front. Han hørte dem ikke sige noget til hinanden. Han så tiltalte stikke Forurettede 1 med skruetrækkeren i hovedet og i siden af nakken, og han så, at Forurettede 1 forsøgte at løfte sine hænder op for at beskytte sig selv. Vidnet råbte ”stop, stop, Tiltalte, stop dig selv” , ”du slår ham ihjel” , og ”vi er brødre” , men tiltalte reagerede ikke.

Forevist fil 1, side 153, skitse over moskéens stueetage, har vidnet forklaret, at tiltalte og Forurettede 1 stod ved den væg, som adskiller kantinen fra mellemgangen og mødelokalet. Da tiltalte ikke reagerede på hans råb, løb han hen til tiltalte og hev fat i ham bagfra. Han tog fat rundt om livet på tiltalte og hev til, men tiltalte vristede sig fri. Da tiltalte vristede sig fri, slog vidnet sin albue hårdt ind i væggen bag sig. Tiltalte vendte sig mod ham og forsøgte at stikke ham med skruetrækkeren. Tiltalte stak ud efter ham og forsøgte både at ramme ham oppefra og nedefra. Han er ikke sikker på, hvad tiltalte helt konkret sigtede efter, men tiltalte ”gik efter” ham. Han undveg tiltaltes stik ved at trække sig tilbage og væk fra tiltalte. Han husker ikke, hvor mange gange til-

talte stak ud efter ham. Det er muligt, at tiltalte stak ud efter ham for at skræmme ham, og det er også muligt, at tiltalte stak ud for at ramme. Tiltalte fulgte ikke efter ham, da han gik mod udgangen. Imens tiltalte stak ud efter ham, så han, at Forurettede 1 faldt sammen på gulvet. Indtil da havde Forurettede 1 stået op-rejst. Vidnet trak sig helt ud af moskéen. Han råbte til Person 1, at Person 1 skulle hjælpe, men det var som om, Person 1 var forstenet. Der var blod over det hele, herunder på gulvet og væggene. Han tror, at Forurettede 1 var død, da Forurettede 1 faldt sammen på gulvet. Han kunne ikke se, hvordan Forurettede 1 faldt, fordi han havde travlt med at kæmpe for sig selv. Han så på intet tidspunkt Forurettede 1 gøre noget ved tiltalte.

Han slog sin albue, da albuen ramte væggen, men derudover fik han ingen skader. Politiet tog billeder af ham kort tid efter, at de ankom.

Foreholdt fil 1, side 432, fotos, har vidnet forklaret, at han ikke husker, at der skete noget med hans fingre. Ridsen på hans højre underarm må være op-stået i forbindelse med, at hans arm ramte væggen. Han havde ingen skader, før han ankom til moskeen.

Han var i moskéen to gange den pågældende dag. Han havde også været i moskéen om morgenen. Han ankom alene til moskéen om eftermiddagen. Han blev glad, da han så tiltalte udenfor moskéen, fordi det var længe siden, at de havde talt sammen. Det var tilfældigt, at vidnet og Person 1 ankom næsten samtidig. Han ventede på Person 1 på trapperne op til hovedindgangen, fordi han ville ønske Person 1 en glædelig Bayram. Han så Person 1 ankomme, da han selv parkerede på parkeringspladsen ved moskéen. Person 1 parkerede tæt på moskéens mur eller hegn. De hilste på afstand ved at vinke til hinanden. Da han stod på trappen op til hovedindgangen, kunne han høre larm inde fra moskéen. Han tænkte, at det var lyden af unge mennesker, der spillede billard i moskéens kælder. Da han gik ind i entréen, så han straks, at tiltalte holdt Forurettede 1 fast med sin venstre hånd. Han kunne også se, at borde og stole var væltet eller skubbet rundt. Han væltede ikke selv nogen borde eller stole.

Foreholdt fil 1, s. 445, 2. afsnit, 3. linje, afhøringsrapport, hvoraf fremgår, at vidnet til politiet har forklaret, at vidnet "... løb frem forbi nogle borde og væltede stole hen til dem, mens han på bosnisk råbte "Stop min bror..." , har vidnet forklaret, at den forklaring, som han netop har afgivet, er sådan, han husker hændelserne. Han væltede hverken borde eller stole. Der var ca. en eller måske halvanden meter mellem ham og tiltalte, da tiltalte stak ud efter ham.

Vidne 1 har som vidne forklaret, at Forurettede 1 var hans farbror. Inden episoden sidste sommer havde han alene et overfladisk kendskab til tiltalte. Forurettede 1 og tiltalte kendte kun hinanden overfladisk. Tiltalte var tidligere kommet i moskéen på Adresse, men var blevet bortvist. Vidnet var formand i moskéen fra 2014 til 2018, og tiltalte kom i moskéen i samme periode. Han

og tiltalte havde indtil december 2017 ikke haft nogen problemer med hinanden, men tidligere på året havde der været episoder, hvor tiltalte havde udvist en aggressiv eller voldelig adfærd i moskéen. I forlængelse af disse episoder og i forlængelse af, at tiltalte i december 2017 slog ham, blev tiltalte bortvist fra moskéen.

Den dag i december 2017, hvor tiltalte slog ham, var der blevet afholdt en ekstraordinær generalforsamling i moskéen, hvor det var blevet besluttet at ekskludere og bortvise tiltalte. Han ved, at tiltalte efter bortvisningen mødte op i moskéen flere gange, og at politiet i den forbindelse blev tilkaldt. Tiltalte og Forurettede 1 har ikke haft nogen konflikter med hinanden, og tiltalte har heller ik-ke haft nogen konflikter med Forurettede 1's øvrige familiemedlemmer. Der er en del medlemmer af hans og Forurettede 1's familie, som har varetaget ledende roller i mos-kéen, herunder har siddet i bestyrelsen.

Politiassistent Vidne 2 har som vidne forklaret, at han og hans kol-lega Person 2 var de første betjente, som ankom til gerningsstedet. Da de an-kom, blev de mødt af to personer, som stod ude foran moskéen. De to perso-ner fortalte dem, at der var en person inde i moskeen, som var ved at slå no-gen ihjel. Patruljen havde befundet sig ca. et par hundrede meter fra moské-en, da de modtog alarmopkaldet. De vidste ikke, hvad de gik ind til, og de tog derfor nogle forholdsregler og gik forsigtigt frem og ind i moskéen. Da de gik ind ad hoveddøren og ind i entréen, kunne de se blod på både gulvet og væggene. De gik hen mod blodet, og så da en mand, som kom gående imod dem fra et tilstødende lokale på venstre side. Manden havde blod på si-ne hænder. De råbte manden an, hvorefter manden roligt lagde sig ned på maven på gulvet. Hans kollega lagde manden i håndjern og anholdt ham. Vidnet holdt sig på afstand for ikke at kontaminere beviserne. Han hørte i mellemtiden en rallende lyd og lokaliserede derved den tilskadekomne. Den tilskadekomne lå i en stor blodpøl og var ikke kontaktbar. Han hentede sin førstehjælpskasse i patruljevognen og påbegyndte straks livreddende førstehj-ælp. Den tilskadekomne kom ikke til sig selv, imens vidnet udførte førstehj-ælp. En ambulance blev tilkaldt. Hans kollega tog nogle fotos af gerningsste-det, inden de flyttede rundt på noget.

Vidnet iførte sig gummihandsker og foretog et såkaldt ”boxtjek” , hvor han tjekkede den tilskadekomne for skader på de vitale organer. Han fandt ingen skader, som kunne være årsag til en så omfattende blødning. Han konstaterede en del stikskader på den tilskadekomnes hoved, men fandt ingen stiksår på selve kroppen, hvilket undrede ham. To af hans kollegaer, som ankom kort tid efter, undersøgte også den tilskadekomnes krop uden at finde andre ska-der.

Den næste patrulje, som ankom, fik ansvaret for den anholdte mand. Den anholdte blev også afklædt og undersøgt for skader, men man fandt ingen. Da yderligere patruljevogne ankom, blev bygningen undersøgt for eventuelle andre tilstedeværende, men de fandt ingen. Han hørte på intet tidspunkt den an-

holdte sige noget. Den anholdte virkede måske lidt fjern, men han var aldrig tæt på den anholdte og var ikke i stand til at vurdere vedkommendes tilstand. Af samme grund kan han ikke sige noget nærmere om eventuelle skader på tiltalte. Den anholdte var ikke samarbejdsvillig i forbindelse med, at han skulle afklædes og undersøges, men det er muligt, at dette blot skyldtes kommunikationsvanskeligheder.

Retsmediciner Vidne 3 har som vidne forklaret, at hun arbejder som afdelingslæge på Retsmedicinsk Institut i Odense. Hun er speciallæge-uddannet i retsmedicin. Hun har ikke deltaget i den konkrete undersøgelse af afdøde, men det har de to af hendes kolleger, som har udfærdiget obdukti-onserklæringen. Hun foretager ofte obduktioner og personundersøgelser.

Det er sjældent, at man ser stik, som penetrerer selve kranieknoglen. En kranieknogle vil generelt være ca. 5 millimeter tyk. Et stik igennem kranieknoglen kræver voldsomt stor kraft. Det er ikke ualmindeligt, at et stik, som forårsager en blødning i hjernestammen, medfører døden. Det skyldes, at hjernestammen forbinder storhjernen med rygmarven, og at den er med til at styre åndedræt, hjerterytme og blodtryk. Det er hendes umiddelbare skøn, at en person, hvis hjernestamme er blevet ramt af et stik, ret hurtigt vil miste bevidstheden og få problemer med sin vejrtrækning. Hun kan ikke estimere, om det vil tage sekunder eller minutter, men det vil gå stærkt. Når der opstår en læsion, som penetrerer huden og forårsager, at et blodkar går i stykker, vil man straks begynde at bløde. Det samme gælder indre blødninger, hvor blødningen også opstår umiddelbart efter skaden.

Når det af erklæringen fremgår, at dødsårsagen er drab, er det alene udtryk for en medicinsk vurdering af, om der er tale om naturlig død, ulykke, selv-mord, drab eller uoplyst dødsårsag. Dødsårsagen skal altid vurderes til brug for dødsattesten.

Det er stiklæsionen af hjernestammen, som har forårsaget døden. Afdøde havde også andre læsioner i ansigtet og på kroppen og hænderne, hvorfra han blødte, og hun kan ikke med sikkerhed vurdere, hvor store blødninger de enkelte læsioner kan have forårsaget. Stiklæsionen i hjernestammen må antages at have forårsaget en større blødning. Den største indre blødning, som blev konstateret, er i obduktionserklæringen omtalt som læsion 1, hvor indstiksåbningen er placeret umiddelbart over venstre øremusling. Der er anvendt betydelig kraft i forbindelse med dette stik, som har gennembrudt kraniet og forårsaget indre blødning i hjernestammen.

Foreholdt fil 1, side 176, foto af blodpøl på gerningsstedet, har vidnet forklaret, at hun ikke med 100% sikkerhed kan sige, at blodpølen stammer fra blødningen i hjernestammen. Blødningen derfra har været voldsom og lang-varig, men en sådan blodpøl kan også være forårsaget af stik i en pulsåre. Da obduktionserklæringen som nævnt beskriver størst blødning fra stikkanalen i læsion 1, er der stor sandsynlighed for, at blodet, som ses på fotoet, stammer

derfra.

Foreholdt at det fremgår af obduktionserklæringens konklusion, at der ikke blev fundet tegn på anden form for vold, har vidnet forklaret, at dette skal forstås på den måde, at der ikke blev fundet tegn på f.eks. slag eller spark mod afdødes krop. Hvis stump vold havde fundet sted, ville man fortsat kunne se tegnene på obduktionstidspunktet, som var ca. 5 dage efter hændelsen. I teorien kan enkelte læsioner på dette tidspunkt være ”helet op”, men dette stemmer ikke overens med fundene i personundersøgelsen, som er udført ca. halvanden time efter, at den undersøgte ankom til traumestuen. Det fremgår af personundersøgelsen blandt andet, at hendes kollega, som foretog undersøgelsen, har konkluderet, at alle de fundne læsioner kunne være opstået ved, at den undersøgte var blevet stukket med en likekærvet skruetrækker, og at læsionerne på hænderne var forenelige med det, man kalder afværgelæsioner. Hun vil tro, at personundersøgelsens konklusion skal forstås på den måde, at også de læsioner, der er omtalt som hudafskrabninger, kan være forårsaget af en skruetrækker. Der er ikke fundet kvæstningssår eller blodunderløbne mærker, ligesom der ikke er fundet tegn på vold mod halsen. Fundene i både personundersøgelsen og obduktionserklæringen understøtter, at alle skader er forårsaget af den førnævnte skruetrækker.

Foreholdt fil 1, side 344-347, fotos af afdødes hoved, har vidnet forklaret, at det generelt vil kræve en vis kraft at gennembryde huden ved brug af en skruetrækker. Læsionen omtalt som 2A synes at være et opflosset snitsår, og skyldes formentlig, at skruetrækkeren er gledet hen over issen. En skade som denne vil kræve væsentligt mindre kraft end den, som gennembrød kraniet, altså læsion 1. Læsionerne omtalt som 2B, 3 og 4, er alle beskrevet som stik-sår i obduktionserklæringen. Sådanne læsioner kan forårsages ved brug af ca. samme kraft som læsion 2A. På fotoet på side 347 kan man, over afdødes venstre øremusling, se indstiksåbningen til læsion 1.

Foreholdt fil 1, side 390, retskemisk erklæring af 10. oktober 2023, og foreholdt at det heraf fremgår, at der i afdødes blod blev fundet spor af Fentanyl og Propofol, har vidnet forklaret, at disse lægemidler ofte findes i traumepatienter, som er afgået ved døden. Blodprøven er udtaget i forbindelse med personundersøgelsen af den afdøde.

Forskellen på en stik- og en snitlæsion vil typisk være, at en stiklæsion bliver påført vinkelret på huden og penetrerer huden, ligesom en stiklæsion typisk vil være dybere, end den vil være bred eller lang. En snitlæsion vil derimod typisk være længere eller bredere, end den vil være dyb. Der er mange forskellige måder at stikke nogen på, og det er ikke afgørende for vurderingen af, om der er tale om et stik eller et snit, hvordan man har holdt sit våben. Der vil generelt være en markant forskel på den skade, som henholdsvis en kniv og en skruetrækker forårsager ved brug af samme kraft. En kniv vil typisk gå lettere igennem væv og beklædning end en skruetrækker.

Foreholdt fil 1, side 177, foto af skruetrækker fundet på gerningsstedet, har vidnet forklaret, at denne skruetrækker ses at være til dels skarprandet, men ikke som en skarp kniv.

På ny foreholdt fil 1, side 345-348 og side 350, fotos af afdødes hoved, har vidnet forklaret, at de læsioner, som fremgår af fotoet på side 345, er betegnet som stiklæsioner. De enkelte læsioner er ikke målt i dybden, men ingen af læsionerne havde gennembrudt kraniet, og de vil derfor ikke kunne være dybere end 1-1½ centimeter afhængigt af, hvor meget fedtvæv der var mellem huden og kranieknoglen. De øvrige målinger af de enkelte læsioner fremgår af fil 1, side 313-316. Grunden til, at man ikke har målt dybden på læsionerne, er, at disse skader ikke har gennembrudt kraniet. Dette er klarlagt i forbindelse med undersøgelserne af hjernen, hvor der ikke er fundet indre skader i forlængelse af disse stiklæsioner. Det vil ikke nødvendigvis efterlade et mærke på kraniet, hvis noget, f.eks. en skruetrækker, er nået helt ind til kranieknoglen. Et kranie vil som regel være tykkest på toppen af hovedet, altså selve kraniekuplen, mens kraniet typisk er tyndere i siderne og bag øjenhulerne. Denne forskel i knoglens tykkelse kan godt betyde, at man ved brug af den samme kraft kan penetrere visse dele af kraniet uden at kunne pene-trere andre dele. Kraniet er ikke blødere visse steder i forhold til andre steder.

Foreholdt fil 1, side 373 og side 377, fotos af afdødes hænder, har vidnet forklaret, at det er disse afværgelæsioner, som er omtalt i obduktionserklæringen. Det er særligt lokationen på hænderne, som gør det til afværgelæsioner. Denne type læsion på hænderne anses for at være såkaldte passive afværge-læsioner, og de er typisk udtryk for, at man har forsøgt at afværge slag eller stik med sine hænder. Nogle gange ser man også såkaldte aktive afværgelæsioner, og de er typisk udtryk for, at man f.eks. har forsøgt at holde fast i en kniv eller et andet skarpt våben.

Sagens øvrige oplysninger

Der har været fremlagt billeder fra overvågningskamera opsat udenfor indgangen til moskéen på Adresse i Odense, optaget den 28. juni 2023. Det fremgår af politiets undersøgelser, at realtiden er 10 minutter og 24 sekunder senere end tidsstemplet på optagelserne.

Der har endvidere været fremlagt blandt andet plantegning over moskéens stueetage, gerningsstedsundersøgelse med tilhørende fotomapper og blodstæksanalyse med tilhørende fotomappe.

Det fremgår af obduktionserklæring af 5. juli 2023, at Forurettede 1 afgik ved døden den 29. juni 2023 kl. 22.50. Endvidere fremgår blandt andet følgende:

"...

Resumé og konklusion:

Ved obduktionen af den 75-årige mand, fandtes en indstiksåbning lige over venstre øre (1) med en underliggende 8 cm lang stikkanal som forløb mod højre og bagud gennem kraniets tindingeben og hjernen til hjernestammen, hvor der sås en stor blødning. Der var en lille blødning under den hårde hjernehinde på venstre side og lokalt mellem de bløde hjernehinder ved indstiksåbningen. Herudover fandtes 19 andre stiklæsioner og 11 snit i hovedet (2-26). På brystkassen og bugen fandtes 20 stik og 4 snit (27-50). På begge hænder fandtes 10 stik og 2 snit (51-62). Et af stikkene på højre side af kraniet (11B) havde lavet en lille indtrykning af den yderste del af kranieknoglen svarende til højre isse-ben, men ellers var der ikke nogen af de andre læsioner, som var dybere end 1-2 cm, og ingen gik gennem legemshulernes vægge, og bortset fra indstiksåbningen ved venstre øremusling (1), havde ingen andre læsioner forårsaget andre indre skader end blodudtrædning i bløddelene.

...

Nu afdøde blev stukket med en almindelig, flad, ligekærvet skruetrækker af en 70-årig mand (...) i en moske.

Dødsårsagen må antages at være stiklæsion af hjernestammen.

Dødsmåden må antages at være drab.

Stikkanalen forløb fra indstiksåbningen lige over venstre øremusling (1) mod højre og bagud, og var 8 cm lang. Både denne stik og de øvrige stik havde en form der var velforeninge med, at de kunne være frem-bragt af en ligekærvet, flad skruetrækker. Læsionerne på hænderne må antages at være afværgelæsioner. Der var ikke tegn på anden form for vold.

Stik gennem kraniet er usædvanligt og tyder på anvendelse af betydelig kraft, især når det tages i betragtning, at en skruetrækker ikke er skarp og derfor vanskeligere gennemtrænger væv end en kniv.

De talrige læsioner svarer til det mønster som blandet andet kan ses ved drab begået i forbindelse med stærk følelsesmæssig ophidselse eller sindslidelse.

..."

Der har været fremlagt fotomappe fra obduktionen vedrørende 62 konstaterede læsioner på Forurettede 1.

Det fremgår af personundersøgelse af tiltalte, at der ved lægelig undersøgelse foretaget den 28. juni 2023 i tidsrummet mellem kl. 16.20 og kl. 17.30 blev fundet friske læsioner i form af tre hudafskrabninger på højre underarm og et blodunderløbent mærke på højre underarm.

Tiltalte er tidligere straffet ved Retten i Odenses betingede dom af 11. april

2018 med fængsel i 30 dage for vold efter straffelovens § 244, begået den 29. december 2017 på Adresse i Odense. Straffen blev gjort betinget med en prøvetid på 1 år.

Tiltalte har været mentalundersøgt. Af erklæringen dateret 12. januar 2024, udarbejdet af Overlæge, Psykiatrisk Afdeling, Middelfart, frem-går blandt andet:

"...

KONKLUSION OG BEGRUNDELSE:

71-årig mand sigtet for manddrab, han erkender det faktiske hændelsesforløb, men mener at have handlet i selvforsvar. Han har siden gerningstidspunktet været varetægtsfængslet.

Observanden er tidligere dømt for vold, foregået på samme gerningssted, en moske i Odense, og hvor grundlaget for både det tidligere pådømte forhold og den aktuelt påsigtede kriminalitet er en af observanden oplevet krænkende behandling af tidligere imam og ledende medlemmer af moskeen.

Observanden er af bosnisk oprindelse, og har før flugten til Danmark med sin familie for 30 år siden, gennem 14 måneder fungeret som soldat i borgerkrigen i Eksjugoslavien. Han har ikke i Danmark etableret sig i fast beskæftigelse, han selv tilskriver det-te, at han har haft store vanskeligheder med at lære dansk.

Observanden har hverken i hjemlandet, eller her i Danmark, haft andre kontakter til psykolog, psykiater eller psykiatrisk afdeling, end få samtaler med psykolog i forbindelse med ankomsten til Danmark som flygtning. Han har oplevet sig som psykisk velfungerende, han har gode forhold til venner og familie og har aldrig selv tænkt, at han skulle være psykisk syg.

Observanden er troende muslim, og har gennem stort set hele sit liv i Danmark følt en stærk tilknytning til den lokale moske, der samtidig har tjent som et kulturelt og nationalt samlingssted for bosniere i Odense. Her kom han imidlertid, efter sin egen opfattelse uforvarende og på en uretfærdig måde, i konflikt med ledende medlemmer af moskeen for omkring 7 år siden. Denne konflikt har, på trods af observandens oplevelse af at have forsøgt at bilægge denne, gennem årene tiltaget, førende til at observanden på ubestemt tid blev bortvist fra moskeen, og hvor det aktuelt påsigtede forhold, som observanden betragter som et uheld og en ulykkelig hændelse, var et resultat af endnu et forsøg fra observandens side på at bilægge denne strid.

Observanden har aldrig haft tegn eller symptomer på sindssygdom, og han var ikke på tidspunktet for det påsigtede forhold sindssyg. Observanden var ikke på tidspunktet for det påsigtede forhold påvirket af rusmidler, og der foreligger således ikke pato-logisk rus. Observanden findes herefter ikke at kunne henregnes til den af straffelovens § 16, stk. 1 afgrænsede personkreds.

Observanden fremtræder normalt begavet, og kan ikke henregnes til den af straffelovens § 16, stk. 2 afgrænsede personkreds.

Observanden fremstår under undersøgelsen med påfaldende personlighedstræk, især krænkelbarhed, rethaveriskhed og med åbenbare histrioniske træk, og kan som sådan henregnes til den af straffelovens § 69 afgrænsede personkreds. Der ses dog ikke foranstaltninger efter straffelovens § 68, 2. pkt. der kan anses som mere formålstjenlige end almindelig straf for at forebygge ny lignende kriminalitet."

Udlændingestyrelsen har i udtalelse af 11. marts 2024 anført blandt andet:

"...

Opholdsgrundlag og længde

Tiltalte indrejste i Danmark den 27. juni 1993, hvor han søgte om opholdstilladelse i Danmark i medfør af lov nr. 933 af 18. november 1992 om midlertidig opholdstilladelse til visse personer fra det tidligere Jugoslavien m.v. (herefter "særloven"). Tiltalte fik den 5. oktober 1993 opholdstilladelse efter særlovens § 15, indtil den 15. april 1994. Denne tilladelse er senest den 31. marts 1995 forlænget indtil den 15. oktober 1995.

Den 18. oktober 1995 fik pågældende opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, stk. 2, indtil den 27. april 1996. Denne tilladelse er senest den 23. oktober 1996 meddelt tidsubegrænset. Udlændingestyrelsen skal hertil bemærke, at pågældende søgte om asyl på et lovligt ophold.

Da opholdstilladelsen efter særlovens § 15, udløb før pågældende blev meddelt opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, stk. 2, beregnes længden af Tiltaltes lovlige ophold i relation til udvisningsbestemmelserne fra den 18. oktober 1995, jf. herved udlændingelovens § 27, stk. 2 og 3.

Dette skyldes, at der har været en afbrydelse mellem udløbet af opholdstilladelsen efter særlovens § 15, og meddelelsen af opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 2.

Efter udlændingelovens § 27, stk. 5, medregnes den tid, hvori en udlænding har været varetægtsfængslet forud for en senere domfældelse eller har udstået frihedsstraf eller været undergivet anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført ubetinget frihedsstraf, ikke i perioden beregnet efter udlændingelovens § 27, stk. 2.

Tiltalte har således – når den i udlændingelovens § 27, stk. 5 nævnte periode fratrækkes – haft lovligt ophold i Danmark i ca. 27 år og 8 måneder.

Udvisningshjemmelen

Udlændingestyrelsen vurderer, at opholdets karakter fører til, at betingelserne for en eventuel udvisning skal søges i udlændingelovens § 22, nr. 1, 2 og 6.

...

§ 26, stk. 2

Vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt en beslutning om udvisning af Tiltalte med sikkerhed kan antages at være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, skal Udlændingestyrelsen henvise til politi-ets afhøringsrapport af 6. december 2023.

Heraf fremgår at Tiltalte blandt andet har oplyst, at han:

- har haft fast bopæl i Danmark siden han og familien ankom fra krigen i Bosnien for ca. 30 år siden,
- har sin hustru og børn bosiddende i Danmark,
- har været gift med sin hustru i 47 år,
- har tre voksne børn, der har sine egne familier,
- ikke i øvrigt har familie i Danmark,
- har problemer med blodtryk og en leversygdom, der angiveligt kan behandles i Bosnien,
- har en igangværende behandling/undersøgelse af leversygdommen hos sin egen læge,
- ikke har haft problemer med at opholde sig i Bosnien, men ikke ved, om den nuværende sag kan ændre forholdet,
- ikke er særlig integreret i det danske samfund, da han ikke har danske bekendte og kun mødes med folk fra sin bosniske omgangs-kreds,
- aldrig har haft et arbejde i Danmark,
- har gået i skole i Bosnien og en overgang i Danmark gik på sprogskole,
- efter sprogskolen forstod lidt dansk, men ikke har vedligeholdt sit

danske, og derfor ikke skriver dansk og næsten ikke forstår eller taler dansk,

- har god kontakt til sin familie i hjemlandet,
- besøger hjemlandet ca. 2-3 gange om året, hvor de typisk opholder sig i 2 måneder ad gangen,
- ejer et hus i Bosnien, som han har arvet fra sine forældre, og
- taler og skriver bosnisk som modersmål.

Det bemærkes, at det fremgår af Det Centrale Personregister (CPR), at pågældende er gift og har tre voksne børn, hvoraf to er danske statsborgere og en er bosnisk-hercegovinsk statsborger.

Udlændingestyrelsen bemærker, at pågældendes herboende ægtefælles opholdstilladelse ikke er betinget af den pågældende

Udlændingestyrelsen bemærker, at det ikke vil have opholdsretlige konsekvenser for pågældendes herboende ægtefælle, såfremt pågældende bliver udvist af Danmark.

..."

Tiltalte har om sine personlige forhold supplerende forklaret, at han kom til Danmark for over 30 år siden sammen med sin ægtefælle og deres tre små børn. Børnene er alle født i Bosnien. Børnene bor fortsat alle i Danmark, hvor de har deres egne familier og arbejde. Der er 6 børnebørn.

Retten's begrundelse og afgørelse

Der er under sagen afsagt følgende kendelse om skyldsspørgsmålet:

"...

Kendelse:

Alle voterende udtaler:

Forhold 1:

Tiltalte har forklaret blandt andet, at han indfandt sig i moskéen for at anmode imamen om at ophæve tiltaltes bortvisning, og at han med-bragte en skruetrækker, fordi han var bange for, at der kunne opstå en ny konflikt. Han ledte forgæves efter imamen og kom i skænderi med Forurettede 1, da denne kaldte ham en "wahabist" og bad ham forlade stedet. Forurettede 1 slog ham i hovedet med en stol og slog og sparkede ham, og tiltalte trak derefter skruetrækkeren frem og brugte den mod Forurettede 1 for at forsvare sig. Da Forurettede 1 var faldet om, skrev han med Forurettede 1's blod på væggene tre forskellige steder i moskéen, idet han ville skrive navnene eller initialerne på de personer, der havde påført ham stor smerte i moskéen.

Det fremgår af billederne fra videoovervågningen udenfor moskéen sammenholdt med oplysningerne om realtiden, at Forurettede 1 gik ind ad moskéens hovedindgang den 28. juni 2023 klokken 12.56.53, at tiltalte gik ind ad samme indgang klokken 13.13.47, og at vidnet Forurettede 2 gik ind samme sted klokken 13.14.20, det vil sige 33 se-kunder efter tiltalte.

Vidnet Forurettede 2 har forklaret blandt andet, at han straks efter at være gået ind i moskéen så tiltalte og Forurettede 1 i moskéens kantine. Han så, at tiltalte holdt Forurettede 1 fast ind mod sin krop med sin venstre arm, imens tiltalte med sin højre hånd stak Forurettede 1 gentagne gange i hovedet og nakken med en skruetrækker. Vidnet forsøgte at stoppe tiltalte ved at råbe blandt andet ”stop” og ”du slår ham ihjel”, og da tiltalte ikke reagerede, løb han hen og greb fat om tiltalte bagfra og forsøgte at hive ham væk. Tiltalte vristede sig fri, vendte sig mod ham og stak gentagne gange ud efter ham med skruetrækkeren. Han undveg stikken ved at trække sig tilbage, hvorefter han forlod moskéen for at tilkalde hjælp.

Det fremgår af billederne fra videoovervågningen udenfor moskéen sammenholdt med oplysningerne om realtiden, at vidnet Forurettede 2 gik ud ad moskéens hovedindgang klokken 13.15.25, og at politi-et ankom til moskéen klokken 13.19.25. Tiltalte blev kort efter anholdt i moskéen.

Det fremgår af obduktionserklæringen, at Forurettede 1 afgik ved døden dagen efter, den 29. juni 2023 kl. 22.50, og at dødsårsagen antages at være stiklæsion af hjernestammen, idet der fandtes en indstiksåbning lige over venstre øre med en underliggende 8 centimeter lang stikkanal, hvor der sås stor blødning. Herudover fandtes 19 andre stiklæsioner og 11 snit i hovedet, 20 stiklæsioner og 4 snit i brystkasse og bug, og 10 stiklæsioner og 2 snit på hænderne. Læsionerne var påført med en almindelig flad, ligekærvet skruetrækker.

Det er på denne baggrund bevist, at tiltalte den 28. juni 2023 ved brug af en medbragt skruetrækker stak og snittede Forurettede 1 adskillige gange på kroppen og i hovedet, og at disse skader var årsag til, at Forurettede 1 afgik ved døden den følgende dag.

Det fremgår af personundersøgelsen af tiltalte, foretaget ca. tre timer efter episoden, at der blev fundet friske læsioner i form af tre hudafskrabninger og et blodunderløbent mærke på højre underarm. På baggrund af de meget begrænsede skader på tiltalte sammenholdt med de omfattende skader på Forurettede 1, fundene på gerningsstedet, det korte tidsrum mellem tiltaltes og vidnet Forurettede 2's ankomst til moskéen og Forurettede 2's vidneforklaring, findes det ubetænkeligt at tilsi-

desætte tiltaltes forklaring om, at Forurettede 1 angreb ham voldeligt. Tiltalte er derfor ikke straffri som følge af nødværge efter straffelovens § 13, stk. 1, eller stk. 2.

Navnlig under hensyn til karakteren og antallet af stik, som tiltalte påførte Forurettede 1 i hoved og krop, findes det bevist, at tiltalte i hvert fald anså det som overvejende sandsynligt, at Forurettede 1 ville dø som følge af sine skader.

Tiltalte findes derfor skyldig i overensstemmelse med tiltalen.

Forhold 2:

På baggrund af vidnet Forurettede 2's forklaring, der fremstår sikker, detaljeret og troværdig, findes det bevist, at tiltalte, efter at Forurettede 2 havde forsøgt at rive ham væk fra Forurettede 1, flere gange stak ud efter Forurettede 2 med skruetrækkeren, og at Forurettede 2 undveg stikkene ved at trække sig tilbage fra tiltalte. Det findes herefter og på baggrund af karakteren af tiltaltes igangværende overfald på Forurettede 1 ubetænkeligt at anse det bevist, at tiltalte havde forsæt til at stikke Forurettede 2 med skrue-trækkeren.

Tiltalte findes derfor skyldig i overensstemmelse med den principale tiltale.

Tiltalte er herefter skyldig i overtrædelse af straffelovens § 237 og § 245, stk. 1, jf. § 21, jf. retsplejelovens § 891, stk. 4.

Derfor bestemmes:

Tiltalte er skyldig i forhold 1 og i den principale tiltale i forhold 2.
..."

Sanktionsspørgsmålet mv.

Straf

Nævningetinget har om straffastsættelsen truffet følgende énstemmige afgørelse:

Tiltalte må efter mentalerklæringen henføres til den personkreds, der er omhandlet i straffelovens § 69. Det findes ikke formålstjenligt i stedet for straf at træffe bestemmelse om foranstaltninger som nævnt i straffelovens § 68, 2. pkt.

Straffen fastsættes til fængsel i 12 år, jf. straffelovens § 237 og § 245, stk. 1, jf. § 21.

Ved straffens fastsættelse er det anset som skærpende omstændigheder, at der er tale om et stort antal stik med skruetrækker i hoved og krop, at drabet fandt sted i en moské, at tiltalte forsøgte at stikke også et vidne, som forsøgte at stoppe ham, og at tiltalte umiddelbart efter skrev med offerets blod på væggen i moskéen.

Der er heroverfor lagt vægt på, at drabet ikke var planlagt, men blev begået i affekt, og at tiltalte i det hele handlede under indflydelse af stærk sindsbevægelse.

Efter en samlet vurdering findes der ikke tilstrækkeligt grundlag for at fastsætte en højere straf end fængsel i 12 år, der efter retspraksis er udgangspunktet for drab.

Udvisning

Nævningetinget har om udvisning truffet følgende énstemmige afgørelse:

Tiltalte, der er statsborger i Bosnien-Hercegovina, skal udvises, medmindre det med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, herunder Den Europæiske Menneskerettighedskonventions art. 8, jf. udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 22, nr. 1, 2 og 6, jf. § 26, stk. 2.

Ved vurderingen heraf skal der foretages en proportionalitetsafvejning under hensyn til den begåede kriminalitets art og grovhed sammenholdt med længden af tiltaltes ophold i Danmark og tilknytning til henholdsvis Danmark og Bosnien-Hercegovina.

Tiltalte har haft lovligt ophold i Danmark i knap 28 år. Hans ægtefælle og tre voksne børn bor også her i landet. Han har derfor en stærk tilknytning til Danmark. Heroverfor står, at han var 41 år, da han kom til Danmark sammen med ægtefællen og børnene. Han har aldrig haft tilknytning til det danske arbejdsmarked, og han hverken taler eller skriver dansk. Han besøger Bosnien-Hercegovina 2-3 gange om året i 1-2 måneder ad gangen, han ejer et hus i Bosnien-Hercegovina, og han taler og skriver bosnisk som sit modersmål. Han har derfor bevaret en stærk tilknytning til Bosnien-Hercegovina.

Efter en samlet vurdering af de foreliggende forhold, og navnlig da tiltalte er fundet skyldig i drab, vil udvisning med indrejseforbud for bestandig ikke være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, og påstanden herom tages derfor til følge, jf. udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 22, nr. 1, 2 og 6, jf. § 26, stk. 2, og § 32, stk. 4, nr. 7.

Konfiskation

Nævningetinget tager påstanden om konfiskation til følge, jf. straffelovens §

75, stk. 2, nr. 1.

Erstatning og godtgørelse

Påstandene om erstatning og godtgørelse er nedlagt af Erstatningssøgende 1 som efterlevende ægtefælle til Forurettede 1, og af Erstatningssøgende 2 og Erstatningssøgende 3 som voksne sønner af Forurettede 1.

De juridiske dommere har truffet følgende bestemmelse:

Tiltalte skal til Erstatningssøgende 1 betale 341.400 kr. i forsørgertabserstatning, 191.000 kr. i overgangsbeløb, og 120.000 kr. i godtgørelse til efterladte, i alt 652.400 kr., jf. erstatningsansvarslovens § 13, § 14 a, og § 26 a.

Tiltalte skal til Erstatningssøgende 2 og Erstatningssøgende 3 betale hver 120.000 kr. i godtgørelse til efterladte, jf. erstatningsansvarslovens § 26 a.

Kravene forrentes efter erstatningsansvarslovens § 16.

Forsørgertabserstatningen er nedsat med 70% grundet forurettedes alder, jf. erstatningsansvarslovens § 9. Der er ved fastsættelsen af godtgørelsen til efterladte lagt vægt på krænkelsens karakter og grovhed. Der er ikke grundlag for lempelse efter erstatningsansvarslovens § 24, hvorved i øvrigt bemærkes, at tiltalte ikke har tilvejebragt oplysninger om sine formueforhold.

Tiltalte har under denne sag været frihedsberøvet fra den 28. juni 2023.

Thi kendes for ret:

Tiltalte skal straffes med fængsel i 12 år.

Tiltalte udvises af Danmark med indrejseforbud for bestandig.

Hos tiltalte konfiskeres en skruetrækker og en kasket.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.

Tiltalte skal inden 14 dage betale 652.400 kr. til Erstatningssøgende 1 ved bistandsadvokat Helle Hald. Beløbet forrentes med procesrente fra den 13. juni 2024.

Tiltalte skal inden 14 dage betale 120.000 kr. til Erstatningssøgende 2 ved bistandsadvokat Helle Hald. Beløbet forrentes med procesrente fra den 13. juni 2024.

Tiltalte skal inden 14 dage betale 120.000 kr. til Erstatningssøgende 3 ved bistandsadvokat Helle Hald. Beløbet forrentes med procesrente fra den 13. juni 2024.

Dommer 1

Dommer 2 Dommer 3

